

2018

CROSS SECTION

Alpakoita

sivulla 6

**International Church
in Otaniemi**

page 28

Moi @Daniel!

No hei @Jyri.

Mitäs haluttais sanoa fukseille ja muille Aaltolaisille tänä vuonna?

Että älkää stressatko. Jeesus pitää huolen.

Se on kyllä yksi hyvä asia. Lauri kirjoittikin aiheesta yhden tekstin.

Totta. Säkin sit taisit kirjoittaa jotain?

Joo, pari juttua tuli tehtyä. Ehkä ne on ihan hyviä, kun vieläkin niiden julkaisu hieman hävettää. :D

Häpeä ei ole nopea.

Ja nopea ei ole kopea.

Tästä ulkoasusta on tulossa aika cool. Haluisitko @Benjamin kommentoida jotain sun visiosta?

Tässä mitään visiota ole.

Toivottavasti fuksit pysyy kärryillä, mikä tää juttu oikein on.

Onkohan tässä mitään juttuakaan.

Mut hmm, mitä jos kokeillaan tähän pääkirjoitukseen jotain oikeeta, voin koittaa keksiä jotain.

Joo.

CROSS SECTION 2018
ISSN 0359-0615

julkaisija Ristin kilta ry
painopaikka Tuusula Alocon Oy
aineisto valmistunut painoon 28.8.2018
painos 3500 kpl

cs@ristinkilta.fi
<http://cross-section.info>

kansi Rembrandt van Rijn: Head of Christ
commons.wikimedia.org

PUHEENJOHTAJAN

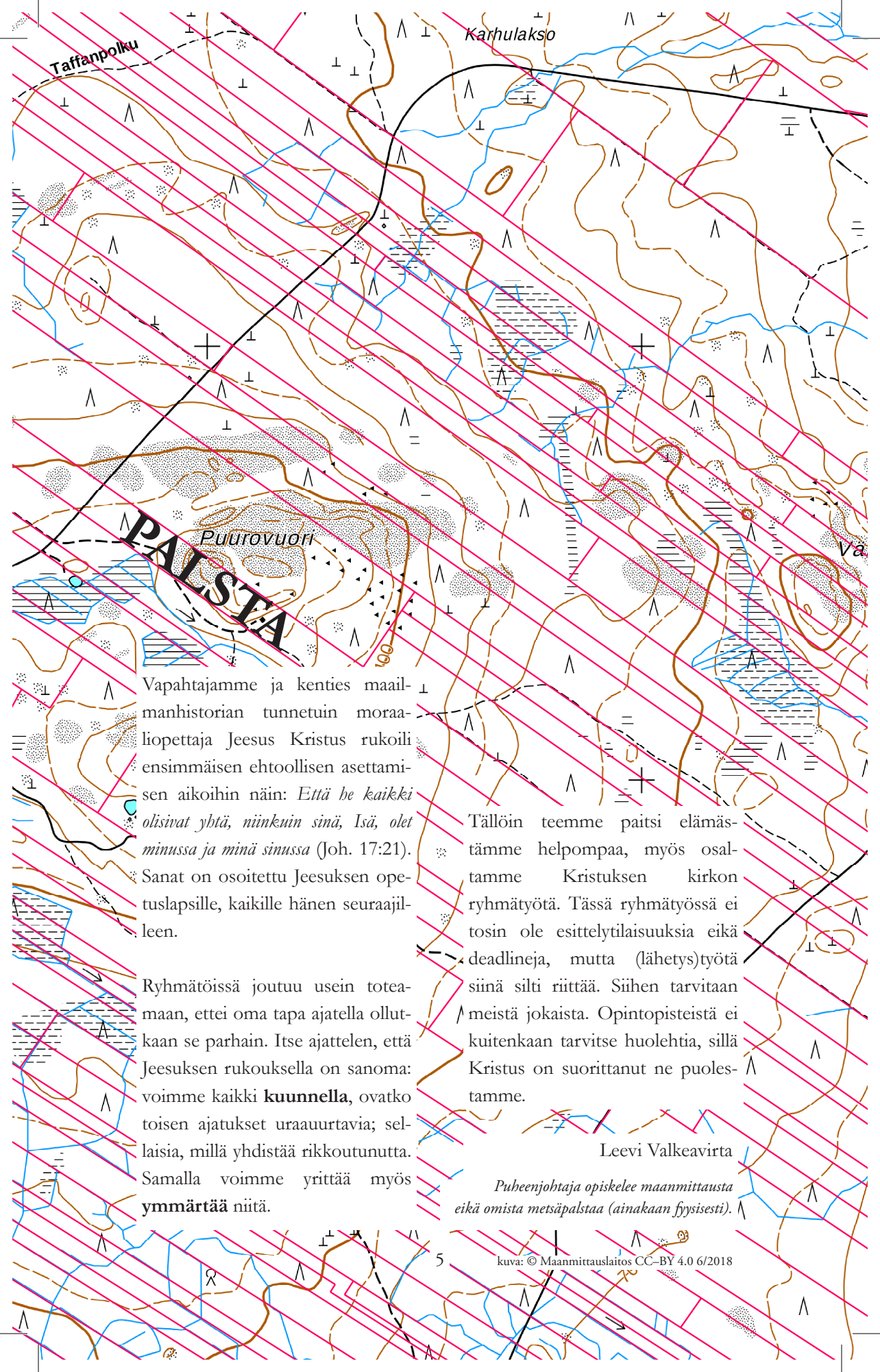
Vuorossa on kurssin ensimmäinen luento. Pelkät ja odotat samalla, mitä kurssi pitää sisällään; onko luvassa vaikea loppuentti vai vielä pahempaa: **ryhmätyö**. Kyllä: Vastuunopettaja ilmoittaa, että tälläkin kurssilla harjaannutetaan työelämätaitoja, ja kurssin ryhmätyön ensimmäisen osapalautuksen deadline on viikon päästä.

Sinua ärsyttää, sillä kuten työelämässäkin **"työkavereita ei voi valita"** ja päädyt samaan ryhmään **sluiba**ilusta tunnetun vuosikurssilaisesi kanssa. Ette oikein saa tapaamisaikoja sovittua, eikä hänellä ole oikeastaan arvosanavoitteitakaan. Itseltäsi sellaiset löytyvät, sillä arvosanat määrittävät, ketkä kaikki jatkavat missäkin pääaineessa ensi vuonna. Ryhmätyö päättyikin lopulta siihen, että olet yksin vääntänyt työtä **jackbauerina** kolmena yönä ennen deadlinea. Esittelytilaisuudessa mielesi tekee sanoa, että tämä oli yksin tehty, vaikka esittelette työn muina miehinä yhtenä ryhmänä.

Kuulostaako edellä mainittu tutulta? Olet saattanut törmätä kyseiseen ongelmaan, joka on osa laajempaa kysymystä. *Olisi helpompi tehdä asiat itse. Minulta löytyy kyllä selvä näkemys, miten tämä asia tehdään.* Keltäpä ei tällaista ajatusta löytyisi?

Perimmiltään kyse ei ole pelkästään siitä, että ihmisen on vaikea hyväksyä olevansa väärässä. Ihminen nimittäin ajattelee, että **kaikki muut ajattelevat samalla tavalla kuin hän**. Oma ajattelua siis yliarvioidaan, eikä muiden ajatuksia välttämättä edes **kuunnella** tai **ymmärretä**. Tällaisen ajattelumallin takia ihmisten välinen yhteistyö on hankalaa eivätkä ryhmätyöt suju. Historian saatossa olemme saaneet oppia tuntemaan sen vaikutuksen eri kristillisille liikkeille: kristilliset tahot ovat pirstaloituneet enemmän kuin **metsäpalstat Pohjanmaalla**.

Palokangas

Vapahtajamme ja kenties maailmanhistorian tunnetuin moraaliohjeittäjä Jeesus Kristus rukoili ensimmäisen ehtoollisen asettamisen aikoihin näin: *Että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa* (Joh. 17:21). Sanat on osoitettu Jeesuksen opetuslapsille, kaikille hänen seuraajilleen.

Ryhmätöissä joutuu usein toteamaan, ettei oma tapa ajatella ollutkaan se parhain. Itse ajattelen, että Jeesuksen rukouksella on sanoma: voimme kaikki **kuunnella**, ovatko toisten ajatukset urauurtavia; sellaisia, millä yhdistää rikkoutunutta. Samalla voimme yrittää myös **ymmärtää** niitä.

Tällöin teemme paitsi elämätämme helpompaa, myös osallistamme Kristuksen kirkon ryhmätöitä. Tässä ryhmätöissä ei tosin ole esittelytilaisuuksia eikä deadlineja, mutta (lähetys)työtä siinä silti riittää. Siihen tarvitaan meistä jokaista. Opintopisteistä ei kuitenkaan tarvitse huolehtia, sillä Kristus on suorittanut ne puolestamme.

Leevi Valkeavirta

Pubeenjohtaja opiskelee maanmittausta eikä omista metsäpalstaa (ainakaan fyysisesti).

Kiitos, että olet.

Ihminen tarvitsee ihmistä
ollakseen ihminen ihmiselle,
ollakseen itse ihminen.

– Tommy Tabermann

Ote runosta ”Pieni laulu ihmisestä”

Miksi joku pitäisi seurastani? Hengaako tyypit seurassani siksi, että haluavat kuulla mitä kiinnostavaa sanottavaa minulla on, vai olenko muuten vaan jollain tavalla menestynyt tai suosittu? Ajattelevatko muut saavansa minulta jotain?

Tiedän, että olen suhteellisen taitava siinä, mitä teen. Tiedän, että olen pärjännyt töissäni ja opinnoissani, ja että moni viihtyy seurassani. Tiedän, että tämänkin tekstin luettuaan moni ystäväni saattaisi todeta minulle, että olipa syvällisesti kirjoitettu. Mutta näkeekö joku kaikkien tekojeni, ajatusteni ja jopa luonteenpiirteitteni läpi sinne, missä minä oikeasti olen? Olenko minä oikeasti hyvä tyyppi? Pitäisikö joku minusta?

Olenko minä sitten sen parempi muiden ihmisten suhteen? Ei tarvitse paljoa miettiä, että minäkin olen törkeän itsekäs. Etsin seuraa, jossa viihdyn, ja pakenen tylsiä keskustelunaiheita sekä vaikeita ihmisiä. Haen muilta ihmisiltä ymmärrystä ja hyväksyntää. Hakemiseksi se silti jää, kun monet ovat yhtä hukassa niiden etsimisessä kuin minä. Ovatko kaikki ihmissuhteet loppujen lopuksi ”rakkauden” vaihtokauppaa, jossa valuttana toimii se, että on toiselle hyödyllinen ja mielenkiintoinen?

Meillä kaikilla on hyväksynnän ja yhteenkuuluvuuden tarve. On hienoa, että saamme arvostusta siitä, millaisia olemme ja mitä teemme. On myös tärkeää, että meillä on vastavuoroisia ihmissuhteita. Hyväksynnän pitäisi kuitenkin osua sisimpään olemukseemme: olet hyvä sellaisena kuin olet. Muu hyväksyntä voi jättää toisen kylmäksi: olet hyödyllinen, vaikka en muuten välttämättä pidä sinusta.

Sisimpään osuva hyväksyntää ei voi saada vaihtokaupalla, jossa saataisiin vastineeksi jotain hyötyä. Sitä voi silti antaa eteenpäin, se ei varsinaisesti maksa mitään. Ehkä oikea tapa tulla hyväksytyksi ja arvostetuksi on osoittaa hyväksyntää ja arvostusta muille ihmisille. Siten voisi alkaa rakkauden aalto, joka palaa jonain päivänä varmasti takaisin.

Ja tottakai – meidän arvomme tulee lopulta siitä, että Jumala on päättänyt luoda meidät. Ja vaikka Jumala ei hyväksy meidän vääriä tekojamme, hän on sovittanut ne ristillä. Jumala rakastaa ja jopa kunnioittaa meitä (Ps. 91:15, Raamattu kansalle -käännös).

Sain kuulla jokin aika sitten ystävältäni sanat ”kiitos, että olet”. Se liikutti minua. Toivon, että saisin sanoa ne sanat mahdollisimman monelle; koko sydämestäni, hyväksyen.

Kiitos, että olet.

–Jyri

Kirjoittaja sai tekstin johtaneen luovan tunnepuuskan keväällä 2018.

Valokuvat: Samppa Jenu

Enkelikartanon alpakat vierailivat Otaniemessä opiskelijoiden mielenterveyspäivänä 18.4.2018.

Cross Section: ”Terhi Elo Enkelikartanolta, käykö tässä nyt niin että opiskelijat tervehtyvät ja alpakat stressaantuvat?”

Terhi Elo: ”Ei. Väsyväthän ne toki jos ovat pitkään esillä. Alpakat tuovat mielenterveyttä lempeällä olemuksellaan.”

Työ & *Lepo*

Työ ja lepo on aihe jota kannattaa välillä pysähtyä pohtimaan. Muistan itse, että kun aloitin opiskelut, fuksivuosi meni aika tiiviisti työn lomassa, varsinkin kun siinä lomassa osallistui yhdistystoimintaan kohtalaisen tiiviisti.

Kyllähän työ toki tuottaa tulostakin, ja se on mukavaa, mutta muistan aina välillä miettineeni yhteiskunnan älytöntä kiirettä suorittaa, saada valmiiksi, parantaa, pyrkiä aina ylemmäs ja aina eteenpäin. Suoritamme kurseja, suoritamme tutkintoja, suoritamme elämäämmekin? Ehdimmekö milloinkaan pysähtyä hetkeksi ja nauttia työmme hedelmistä? Tai ehdimmekö levähtämään ja lataamaan akkuja, ilman että seuraava projekti olisi pelkästään pakko saada tehtyä, että voisi edetä sitä seuraavaan? Voisimmeko nauttia siitä mitä teemme ja siitä että teemme sen hyvin? Jos aihe ei vielä kolahta niin pistäpä tämä lehti talteen ja lue uudestaan muutaman kuukauden kuluttua.

Aloitetaan työstä. Työ tuo leipää pöytään ja merkityksen elämään. Koulun kesälomaltakin sen muistaa, että kovinkaan kauaa ei tarvitse olla tekemättä mitään ennen kuin alkaa pitkästyttää. Silloin toivoisi että olisi jotain tekemistä, tai vaihtoehtoisesti että voisi kehittää sitä itselleen.

Vaikka lomalla alkaakin tekemättä oleminen pitkästyttämään, usein työn ja opiskelun ohessa loman odotus on yksi eteenpäin vievä voima. Ihminen jaksaa paremmin, kun hän tietää että palkintona odottaa lepo. Tällöin työ saattaa joskus menettää merkityksensä.

On silti tärkeää muistaa, että työn tulisi olla enimmäkseen mielekästä. Jos teet viikossa 56 tuntia töitä, joka on ehkä hieman yläkanttiin pyöristetty, muttei mitenkään epärealistinen arvio, käytät noin kolmasosan elämästäsi työskentelyyn. (Toinen kolmasosa meneekin sitten nukkumiseen, ainakin jos suositusten mukaan mennään.)

Jos siis teet jotain mistä et ollenkaan pidä, voi miettiä kannattaisiko asialle yrittää tehdä jotain. Joskus tilanteeseen auttaa ihan vain sekin, että muistaa pysähtyä hetkeksi ja muistella mikä motivoi hakeutumaan kyseiselle alalle alun perin. Opiskelun kanssa on hieman sama tarina. Jos et yhtään pidä siitä mitä opiskelet (enkä nyt tarkoita sitä kun välillä sattuu hieman suolaisempi suoritus laskaritehtäväksi), sietää miettiä mahdatko pitää siitä mihin sen opiskelu valmistaa. Puhumattakaan siitä, että on hyvin vaikea kehittyä kovinkaan hyväksi jossakin minkä kokee vastenmieliseksi.

Työhön ja lepoon pätee sääntö joka pitää kutinsa niin monella muullakin elämän saralla: tasapaino on tärkeää - molempia tarvitaan. Jotta voimme työskennellä tehokkaasti täytyy meidän myös levätä. Eikä lepo puolestaan ole lepoa ilman että se on lepoa jostakin. Lepo tuntuu parhaalta vain silloin kun se on ansaittua. Jos takaraivossa pieni ääni muistuttaa, ettei ole saanut tehtyä sitä minkä olisi toivonut, ei allekirjoittanut ainakaan pysty kunnolla lepäämään.

Pari asiaa voi tähän liittyen olla avuksi. Ensinnäkin, aseta itsellesi realistisia tavoitteita. Toiseksi, pienet tauot työn lomassa lisäävät tehokkuutta. Levänneenä jaksaa taas työskennellä ja looppi alkaa alusta. Tarvitsemme siis molempia.

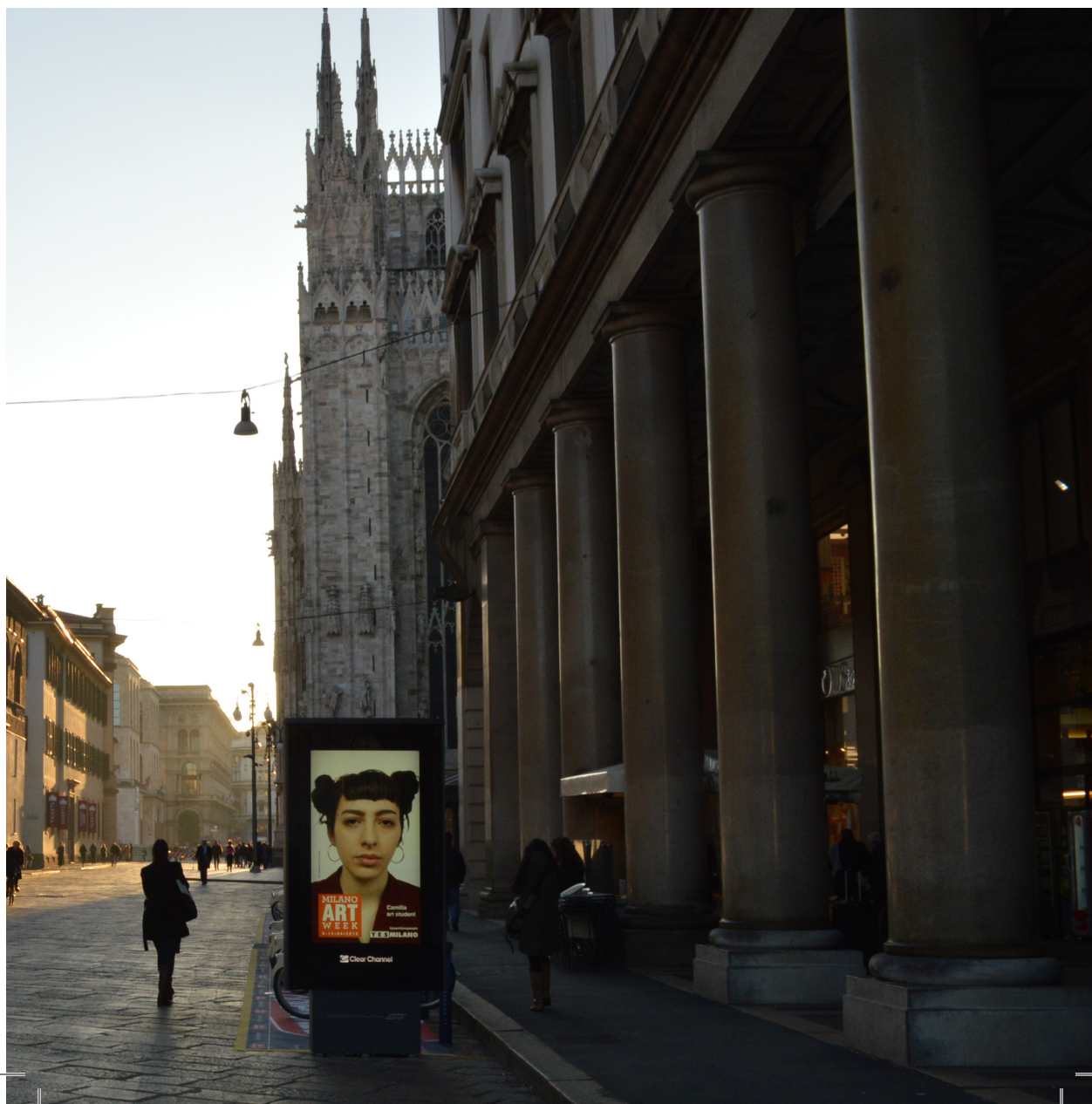
Itse maailmankaikkeuden Luojakin lepäsi työstään seitsemäntenä päivänä, asettaen näin meille esimerkin. Tämä oli luomiskertomuksessa myös ensimmäinen päivä jonka ihminen näki. Ihminen siis aloitti olemassaolonsa lepäämällä.

Vaikka et uskoisikaan Jumalaan todellisena olentona, kertoo sekin jotain levon tarpeellisuudesta, että ikivanhassa juutalaisessa luomistarussa kaikkivoipa jumalolento lepäsi. Mielestäni se osoittaa, että ihmiskunta on aina tiennyt miten tarpeellista lepo on ihmisille koska se on päätynyt niinkin tärkeäksi yksityiskohdaksi tuollaiseen taruun.

Puhutaan siis sitten siitä levosta. Mitä lepo on? Onko lepo kaikille samanlaista, vai onko sitä ehkä useaa erilaista?

Lepoa on hyvin monen tasoista. Montaa tuntia et pysty tehokkaasti työskentelemään pitämättä pientä taukoa. Siksi on tärkeää työn lomassa muistaa pysähtyä hetkeksi. Nouse seisomaan tai käy vaikka pienellä kävelyllä, niin huomaat, että aivot raksuttavat taas paljon tehokkaammin. Tai ota pienet torkut jos iltapäivä uhkaa muuttua pilkkireissuksi.

Seuraavalla tasolla voidaan sanoa, ettei kovin montaa viikkoa jaksa työskennellä pitämättä lepopäivää. Vapaapäivää ei kuitenkaan ole pakko viettää rötväten. Harrasta jotain, niin aivosi kiittävät. Vaihtelu todellakin virkistää. Monesti tehokkainta lepoa on tehdä vaihtelevasti asioita.

Tarvitaan kuitenkin myös hetkiä, jolloin ei aktiivisesti tee mitään, vaan antaa ajatusten virrata ja aivojen mm. käsitellä oppimaansa. Aivot eivät milloinkaan lopeta ajattelemista ja aktiivisuutta, eivät edes unessa. Tämä annetaan monesti perusteluksi mm. meditaation hyödyllisyydestä. Myös kristillisessä traditiossa tunnetaan meditaation käsite. Erona on kuitenkin se, että meditaatiohetken voi käyttää Luojan edessä olemiseen. Tämä on myös lepo sielulle.

Tarvitsemme monenlaista lepoa. Fyysistä lepoa tarvitaan rasituksista palautumiseen. Kovinkin salirottia tietää, että lihakset kasvavat levossa, eikä kahta jalkapäivää kannata pitää peräkkäin. Samoin psyykkeemmekin tarvitsee säännöllisesti aikaa palautuakseen työn tai opiskelun kuormituksesta.

Ihmisessä on kuitenkin kolmaskin palanen, sillä omaamme fysiikan ja psyykkeen lisäksi myös hengellisen olemuksen. Sekin väsyä ja tarvitsee leponsa. Tämä löytyy Jumalasta ja sanoisinkin, että vain Jumalassa lepo on täysivaltaista.

Matteuksen evankeliumin yhdennessätoista luvussa Jeesus kutsuu meidät tuohon lepoon: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.” Tässä on huomionarvoista se, että Jeesuksen tarjoama lepo löytyy työn ohesta, ehkä jopa sen kautta, kehottaahan hän meitä ottamaan ikeensä kantaaksemme, ryhtymään hänen ”alaisikseen”.

Markuksen evankeliumin kuudennesta luvusta puolestaan löydämme Jeesuksen neuvon työmatkalta palanneille opetuslapisilleen: ”Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää.” Jeesus itsekin vetäytyi usein yksikseen rukoilemaan, ja tiedosti selvästi tuon inhimillisen tarpeen irtautua hetkeksi arjen melskeestä.

Kannustaisinkin sinua tämän vuoden aikana muistamaan kuunnella itseäsi. Opettele minkälaista sinun leposi on ja salli itsellesi sitä tarpeeksi. Siitä ei ole mitään hyötyä, että poltat itsesi loppuun yrittäessäsi saada työt tehtyä. Eivät ne sillä lailla tule valmiiksi. Muista viimeiseksi myös antaa sielusi levätä.

Lauri Ahlberg

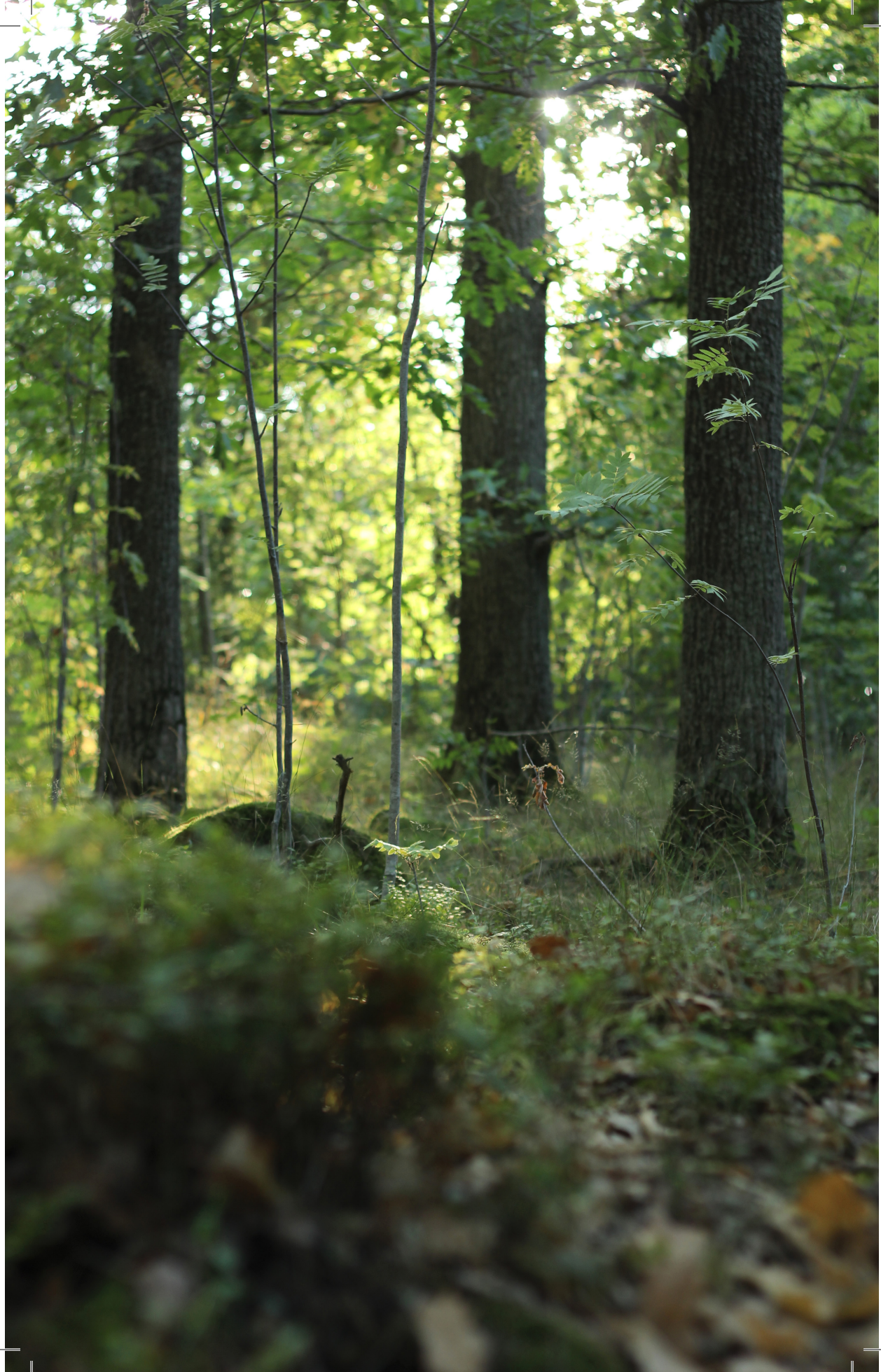
Kirjoittaja–valokuvaaja oli keväällä 2018 vaihdossa Lausannessa.

Lähteitä:

www.bbc.com/capital/story/20171204-the-compelling-case-for-working-a-lot-less

www.scientificamerican.com/article/mental-downtime

USKOVA INTISSÄ

Inttiin mahtuu kaikenlaista porukkaa.
Kolme uskovaa teekkaria kertoo kokemuksistaan.

valokuvat Samppa Jenu

” Inttiin lähteminen oli aika helppo päätös. Jonkun tätä maata täytyy puolustaa, niin miksi ei minun?

Uskossa oleminen tekee intistä ehkä lähinnä helpompaa. Suurin osa vaikutuksista on varmaankin epäsuoria. Kun omanarvontunto ei ole siinä kuinka hyvin pärjää, on oikeastaan helpompi kestää raskaampia rääkkeitä. Usko auttaa tavallaan näkemään asioita suuremmassa mittakaavassa, jolloin yksittäinen kärsimys ei tunnukaan enää niin pahalta. Raskaammissa suorituksissa on hienoa kun voi rukoilla ja luottaa Jumalaan.

Vaikeampaakin uskovana oleminen on toisinaan ollut. Kun oma arvo maailma ei lainkaan kohtaa ympäristön menon kanssa, tuntuu se toisinaan raskaalta.

Muu porukka on suhtautunut omaan uskooni ihan hyvin, ei ole seurannut mitään kummempia reaktioita. Ehkä välttelevät aihetta enemmän kuin minä itse, mikä on toisaalta ikävää. Olen vaihtanut tupaa ja prikaatia useamman kerran, mikä on saattanut vaikuttaa siihen, kuinka hyvin on ehtinyt tutustua ihmisiin.

Yhtenä päivänä yksi heppu kysyi, että olenko uskossa. Oli itsekin. Jostain oli kaveri päätellyt minunkin ehkä olevan.

Muutaman uskovan kaverin kanssa pideltiin vähän raamattupiiriäkin, kun olin toisessa prikaatissa. Auttoi kyllä tosi hyvin jaksamaan.”

vänrikki Honkamaa

Kirjoittaja kotiutui kesäkuussa 2018.

” Olen epävirallisesti potkuriturbiinimoottorilentokonehuoltoapumekaanikkovarusmiespappialikersantti – eli oikeasti apumekaanikko ja varusmiespappi Pirkkalassa Satakunnan lennostossa. P-kausi ja aliupseerikoulu olivat Tikkakoskella Ilmasotakoulussa.

Tehtäviin on liittynyt monia aikaisia herätyksiä ja myöhäisiä iltoja, mutta sitäkin enemmän päiviä, jolloin tekemistä ei ole juurikaan ollut. Olemme katsoneet pienessä taukotuvassamme mitä turhimpia TV-ohjelmia. Sitten yhtäkkiä kuuluukin moottorin ääni, ja saman tien juostaan vastaanottamaan lentokonetta.

Koin, että varusmiespalvelus on velvollisuus. Siviilipalvelus ei kiinnostanut. Hakeuduinkin kuitenkin tehtäviin, joissa poikkeusoloissa olisi mahdollisimman helppo olla oman tunnon kanssa.

Mietin, pitäisikö minun hakeutua myös varusmiespapiksi, kun minulla oli paikka teologiseen tiedekuntaan Helsingin yliopistoon. Pelkäsin ajatusta, että mitenköhän armeijassa suhtaudutaan pappiin. Lopulta siihen päädyin. Taisi olla viides viikko, kun sotilaspastori koputti tupamme oveen. Hän kertoi käytävän puolella, että lähtisin parin viikon päästä varusmiespappikurssille Lappeenrantaan. Lisäksi hän kertoi, että

saisin jatkaa lentoteknisellä linjalla. Se oli ollut ehtoni varusmiespapiksi ryhtymisessä. Olin niin iloinen, että jouduin kertomaan tupalaisilleni asiasta. Yllättäen he kannustivatkin minua. Joku sanoi: ”Vähän siistiä!” Siitä lähtien olin tuvan pappi. Kursin jälkeen sain hihaani varusmiespapin linjamerkin. Sen jälkeen en ole voinut piilotella uskoani. Yllättävän myönteisesti on suhtauduttu. Muutamat ovat kyselleet merkistä ja silloin tällöin tuvassa nousee keskustelua hengellisistä asioista. Silloin minulta pyydetään kommenttia.

Vaikka Puolustusvoimat suhtautuu kristinuskoon hyvinkin myönteisesti, jäävät hengelliset tilaisuudet vähäisiksi. Harvoin järjestettävissä paraateissa on sotilaspastorin puhe ja muutamilla metsäleireillä järjestetään kenttämessu. Muita uskovia voi olla vaikea löytää, sillä monilla on käsitys, ettei uskoaan voi armeijassa näyttää muille.”

alikersantti Nikander

Kirjoittaja kotiutui kesäkuussa 2018.

” Suoritan inttiä soittamalla käyrätorvea Varusmiessoittokunnassa Parolassa. Hienoin kokemus tähänastisessa palveluksessa on ollut Haminassa järjestettävä viikonmittainen kansainvälinen kuviomarssitapahtuma, jossa pääsimme soittamaan satojen muiden sotilasmuusikoiden kanssa. Syyskuussa menemme vastaavanlaiseen tapahtumaan Sveitsiin.

P-kauden metsäleireillä tuli hakattua paljon halkoja. Yli kymmenen hengen telttaryhmästä olimme muodostaneet kolmen hengen halonhakuuporukan – hoidimme halot joka ilta. Se oli hyvä hetki keskustella rauhassa päivän tapahtumista, siitä miten väsyttää, rohkaista ja tulla rohkaistuksi. Eräskin leiripäivä vietettiin katoksettomalla ampumaradalla makuulla räntäsateessa. Leiriä oli vielä yli puolet jäljellä, ja lisäksi leiripaikkaa vaihdettiin vielä ja telttä piti pystyttää siten, ettei ollut aikaa poistaa jäätä telttapaikalta, jolloin jään sulaessa yöllä tavarat kastuivat uudestaan. Yhteiset koettelemukset auttoivat ryhmäytymisessä ja porukkaan tutustui hieman paremmin.

Yksi halkoporukasta oli innokas ateisti, jonka kanssa tuli juteltua myös uskonasioista. Huomasin pian, että hänellä ja parilla muullakin telttakaverillani oli hieman vinksahaneita käsityksiä kristinus-

kosta. Hän ilmaisi näkemyksensä siitä, miten uskonto on vain keksitty lohduksi heikkomielisille tai kovaosaisille. Kuulin myös ajatuksia Vanhan Testamentin kohdista, missä Jumala vaikuttaa julmalta ja epäoikeudenmukaiselta. Toiset olivat kuulleet lahkojuttuja ja yleistäneet kuulemansa pätemään kaikkiin kristittyihin. Kaverini taisivat olla yllättyneitä kuullessaan mitä mieltä minä olin näistä asioista. Ehkä olen osalle heistä ensimmäinen uskova kaveri. Toivottavasti sain heidät ajattelemaan, että ihan perusfiksu ja tavallinen ihminen voi olla myös uskova.

Ajoittain olen kaivannut uskovien kaverien läsnäoloa ja tukea, seurakuntayhteyttä, ja raamattupiiriä. Etenkin alkuvaiheessa oli vaikeaa löytää omaa aikaa hiljentymiseen. Välillä joutuu kuuntelemaan ihmisten vitsailua uskonnosta ja uskovista. Inttiin mahtuu kuitenkin paljon erilaista porukkaa. Eräs ihminen ilmaisi minulle haluavansa herätellä uskoaan eloon keskusteltuaan kanssani. Intissä on paljon mahdollisuuksia toimia elävän esimerkkinä siitä, millaista on olla Jeesuksen seuraaja.”

jääkäri Schulman

Kirjoittaja kotiutuu joulukuussa 2018.

NPRINCIPIO
F KAT V E R B V . I T V E R B V

Oletko vanhurskas¹?

- 1 Ennen kuin otsikko voi olla johdattajana, täytyy ymmärtää, mitä sen jälkimmäinen sana tarkoittaa.

Suomenkielessä vanhurskas on yhdyssana (va'an-hurskas) sanoista vaka ja hurskas. Vaka tai vakaa tarkoittaa pysyvää, varmaa, horjumatonta, tyyntä. Hurskas tarkoittaa ilmeisesti alun perin viisasta. Vanhurskas on siis oikealla tavalla viisas.

Sana vanhurskas kuuluu Raamatun kielenkäyttöön, jossa sillä on tekstiyhteydestä riippuen useita rinnakkaisia merkityksiä.

Jumala on vanhurskas. Häneen viitattaessa sanalla on **juridinen** tai **ettinen** merkitys. Eri merkitykset kyllä värittävät toisiaan. **Lakiterminä** vanhurskas tarkoittaa **oikeudenmukaista, oikeamielistä** ja **liittoukollista**.² Toisaalta Jumalan vanhurskaus tarkoittaa sitä, että hän on olemukseltaan **moraalisesti täydellinen, rikkeetön, synnitön, viaton, puhdas, hyvä, rakastava...**³

2 Neh. 9: 8

3 5. Moos. 32: 4

Lain täyttävä ihminen on myös vanhurskas: sekä **liittoukollinen** että **moraalisesti täydellinen**.⁴

4 Room. 10: 5

Synti tarkoittaa kapinaa, eroa Jumalasta. Syntisyys on periytyvä ominaisuus, koko ihmiskunnan yhteinen sukuvika.⁵ Syntinen ei ole luonnostaan vanhurskas: ei **moraalisesti täydellinen** eikä **liittoukollinen**. Hän ei myöskään voi vanhurskauttaa itseään, eli tehdä itsestään Jumalalle kelvollista.⁶

5 Room. 3: 23

6 Room. 3: 20

Ihmiskunnassa on kuitenkin yksi poikkeus, täydellinen Ihminen. Hän on Jumalan Poika, ihmiseksi tullut Jumala, Kristus Jeesus eli Voideltu Vapahtaja.⁷

7 Matt. 1: 21
Luuk. 1: 35

Syntinen ihminen on oikeudenkäynnissä syytetyn paikalla.
Ps. 7: 12. 8 Jumala on tuomari.⁸ Sielunvihollinen on syyttäjä.⁹ Syytetty on
Ilm. 12: 10 9 rikkonut lakia ja todetaan syylliseksi. Hän ansaitsee langettavan
tuomion.

Syytetty voi kuitenkin vedota tuomioistuimen asettamaan
Ps. 119: 154 10 Välimieheen.¹⁰ Hän on edellä mainittu ihmiskunnan kirkkain
Jalokivi, valioyksilö, ihmiseksi tullut Jeesus Kristus. Hänen teh-
tävänään on omatoimisesti puolustaa syytettyä ottamalla vas-
Miika 7:9 11 tatakseen rikollisesta ja hänen rikoksestaan.¹¹ Välimies maksaa
1. Joh. 2:1 kaikki rikoksesta aiheutuneet kulut ja syytetyn vapauttamiseksi
tarvittavat lunnaat.¹²
Job 33: 24 12
1.Tim. 2: 5–6

Nyt syytetty saakin armahtavan tuomion: hänet julistetaan
Room. 8: 33–34 13 vapaaksi syytöksistä eli vanhurskautetaan.¹³ Hän on kyllä edel-
Ps. 9: 5 leen syyllinen, mutta hänen asemansa on muuttunut syytetystä
Sak. 3 vapautetuksi. Hän on **juridisessa merkityksessä Jumalalle kelvol-
Room. 5: 1 14 linen**. Hänellä on rauha Jumalan kanssa.¹⁴
1. Joh. 3: 19–21

Syytetyn tilanne on aina niin toivoton, ettei hän luonnostaan
voi uskoa Välimiehen sanoja vapautuksesta. Hän odottaa kuo-
lemantuomiota. Välimiehen ensimmäinen tehtävä onkin saada
syytetty vakuuttumaan Sanansa paikkansapitävydestä, eli lah-
joittaa **uskon**, luottamus siihen, että viaton Uhri on kuollut
hänen puolestaan ja että hänen syntinsä ovat anteeksiannetut.¹⁵

Jes. 53: 11 15
Luuk. 5: 20
Room. 3: 28
Gal. 2: 16
Ef. 2: 8–9
1. Joh. 1: 9

David playing a harp
BL Harley 2804, f. 3v
europeana.eu
British Library

Zoomorphic initial
BL Harley 2804, f. 165
www.europeana.eu
British Library

Juridisesti vanhurskas ihminen, eli uskova, voi olla myös moraalisesti vanhurskas, Jumalan tahtoa noudattava.¹⁶ Jeesuksen elämä tulee hänessä ilmi, vaikka hänen vanha luontonsa yhä sotii uutta luontoa vastaan.¹⁷

16 1. Moos. 15: 4

17 Room. 4: 3, 13

Aabraham sai Jumalalta lupauksen jälkeläisestä, Iisakista.¹⁸ ”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, uskonvanhurskaudeksi.¹⁹ Jeesus on Iisakin poika.²⁰ Aabraham siis uskoi Jeesukseen, joka oli Iisakin sukusoluissa.²¹ Uskovien isällä, Aabrahamilla oli uusi luonto: Jeesus eli hänessä Henkensä kautta.²²

18 Matt. 1: 1, 2

19 1. Moos. 18: 18;
Gal. 3: 16, 29;
vrt. Hebr. 7: 10

20 Room. 4: 16, 22–25
Gal. 2: 20

21 Hes. 18: 5–9
Tiit. 2: 11–12
1. Joh. 3: 7

22 Room. 7: 21–23
1. Joh. 2: 29

23 1. Moos. 22: 1–18

24 Jaak. 2: 23, 21

25 Jes. 60: 21
Jer. 23: 6

Parikymmentä vuotta Iisakin syntymän jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia käskemällä tätä uhraamaan oman poikansa.²³ Aabraham, joka oli juridisessa merkityksessä jo vanhurskautettu, totteli ja tuli teoistaan moraalisisessa merkityksessä vanhurskaaksi.²⁴ Ylösnousemuksen esikuvana hän sai Iisakin takaisin.²⁵

Kun ylösnousut Jeesus tulee takaisin, silloin vanhurskaus saavuttaa täyttymyksensä.²⁶

26 Jes. 60: 21
Jer. 23: 6

Risto Syrjä

Kirjoittaja on Ristin Killan Oltermanni.

Kirjasuosituksia

Aalto, Mikko ja Sinikka: *Armo kadoksissa*

Luther, Martti: *Pyhän Paavalin Galatalaiskirjeen selitys*

Paleario, Antonio: *Ristiinnaulittu Kristus ja Hänen armoitönsä*

Rosenius, C. O.: *Vanhurskaana Jeesuksessa*

Vihantola, Aarno: *Uskonvanhurskaus*

Wiklund, Niilo: *Suuri mutta armoitettu syntinen*

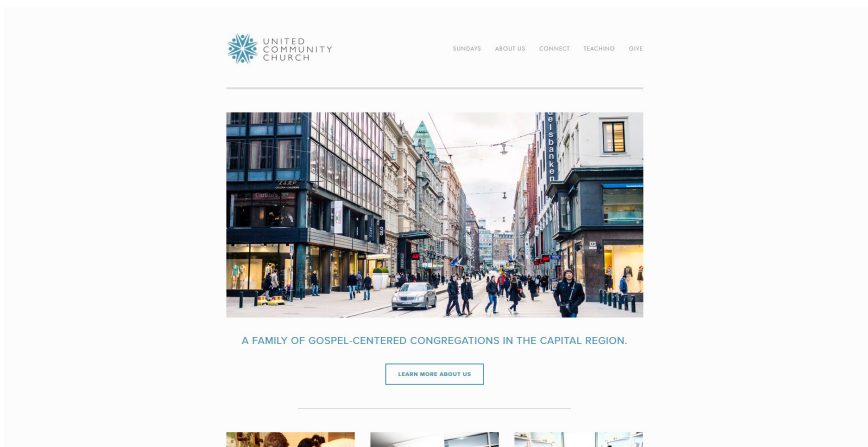
Wilcox, Thomas: *Kallis hunajan pisara*

UCC

Did you know that there is an international church in Otaniemi?

It's called United Community Church.

They have a webpage at www.uclife.fi

Screenshot from uclife.fi

Turn the page to meet some of the people there

Or you could read what they are all about here on the right

A Message from Pastor Daniel

United Community Church is an English language, non-denominational, evangelical Christian church that meets weekly in three places around the capital area (Leppävaara, Otaniemi, and Helsinki downtown). Across our three congregations we have people from all walks of life, from close to thirty different nations; both Finns and foreigners.

We like the word United because it reminds us of what it is that has brought such a diverse group of people together. We are united in a belief in the truth of the testimony about Jesus found in the pages of the Bible.

This testimony tells us that a Holy God created this vast and amazing universe we live in and created mankind especially to reflect his own character and goodness in the world he made. Mankind however, decided to go their own way and live in whatever way they pleased. Because of this we were separated from our creator and left to work things out on our own, just like we wanted to. This has caused the world to spin out of control and each nation has gone its own way. Things like wars, human trafficking, child abuse, and destroying our environment are a few glaring examples of this. Each one of us exhibits and feels the effects of some form of this rebellion every day.

The Bible is clear about the bad news: The final consequence for this rebellion is death. But it is also clear about the good news: That in Jesus, our creator himself stepped in to our world, our history, our mess. In order to pay the penalty we rightly deserve, he lived as a man and, though never rebelling against his own character and goodness, he died on a cross, a criminal's death. After this he rose from the dead, proving that he was who he claimed to be. He has the ability and the right to forgive us and to restore us to the life we were meant to live.

We realize that this seems like a pretty wild message, one that is at odds with a great deal of what we have all been taught to believe about the truth of the world we live in. And we agree, it is a pretty wild message! But we also believe there are a lot of very good reasons to take it seriously. And if indeed it is true there is no more important message for any one of us to hear and to come to terms with.

So this is a bit about who we are at United Community Church and the heart of what brings us together. Our Otaniemi site is the newest of our three congregations and our aim is to provide a home especially for students and faculty at Aalto University Otaniemi campus who share this faith in Jesus as well as a place where those who do not can come to find out more.

We meet in Innopoli 2 (Tekniikantie 14) **at 14:00 every Sunday** for a simple service with a message from the Bible, singing and prayer followed by a time with snacks and from time to time a full meal where we can enjoy time together. All are welcome. Please contact daniel@ucclife.fi for more info.

Who are you?

Shanna Myers, Water and environmental engineering master's student, originally from the US.

How did you become a follower of Jesus?

I grew up in a Christian family and became a follower of Jesus at age 6. I have continued to learn more about God's love and His commands, and I continue to desire to live following Christ.

How did you end up in Otaniemi?

I am studying for my master's degree at Aalto, and am living in student housing.

How did you end up at UCC?

Before coming to Finland, a friend back home in Oregon (US) helped me to look up churches in Espoo and Helsinki. She found the UCC website, which showed that UCC had an English-speaking church in Otaniemi. The teaching is directly from the Bible, and the people have been very friendly and welcoming (even helped me with moving!), so I kept going back to UCC.

Who are you?

My name is Alison Tshala. I study Biomedical Engineering at Aalto University.

How did you become a follower of Jesus?

My parents are Christian and they were a huge influence in me becoming a follower of Jesus. Going to church with my parents and later on by myself as a university student has kept me being a follower of Jesus.

How did you end up in Otaniemi?

I ended up in Otaniemi because of my studies. Few months after my courses had started I got a student apartment in Teekkarikylä.

How did you end up at UCC?

When I started my studies in Otaniemi I was looking for an international church where I could learn more about the Word of God. UCC ended up being the most suitable one for me. Each Sunday I felt that I gained more understanding and knowledge about the Bible. I felt at home because of the welcoming congregation and the service time and location.

Who are you?

If you would Google search among the people in Otaniemi using the keywords “student from Ghana”, “information security”, “speaks Russian”, the search results would lead to me and me alone. In addition, I am a tech enthusiast, a reader and lover of music. My name is Chris, by the way.

How did you become a follower of Jesus?

During my studies in high school and living on campus, I woke up one morning with malaria. My roommate, who was a Christian, shared with me about the love and sacrifice of Jesus which gives us salvation that includes healing for our bodies. I knew the story of Jesus from my childhood and even believed Jesus could heal, but the fact that this could be a reality in my life was not something I had experienced before.

My day ended with all the malaria symptoms disappearing, having not taken any medication. For the first time, I had believed the word I had heard and gave glory to God.

My friend spoke about Jesus as if he knew him and I knew that I didn't. This began a thought process that led me to the realization that Jesus is the same yesterday, today and forever. Not long after that day, I professed my faith in Christ Jesus and began my journey with my Lord and Savior.

How did you end up in Otaniemi?

I came to Aalto University from Russia in continuation of my studies.

How did you end up at UCC?

I searched online for a Bible believing, English speaking church. I visited UCC Otaniemi on the second Sunday upon my arrival in Finland. The truth of the word of God and the atmosphere of "You are welcome to the family" is what made me stay.

interviews by Hanyang Gong

You will most likely be able to find Hanyang at UCC Otaniemi.

Diippi vuosi

Viime vuosi on ollut minulle aika diippi, eli pohdiskellevan syvälinen. Noin vuosi sitten tekniikkaan liittyvät asiat ja kaikenlaiset teoreettiset faktat eivät enää herättäneet kovin suurta mielenkiintoa niin kuin joskus fuksina, mutta minulla oli sen sijaan suuri tarve oppia lisää ihmissuhteista ja siitä, mitä minun omassa päässäni yleensä tapahtuu. Halusin oppia ymmärtämään muita ihmisiä paremmin, välittämään heistä sekä muutenkin kasvaa ihmisenä, koska se tuntui tärkeältä ja merkitykselliseltä.

Kävin viime syksynä kurssin Luovan ongelmanratkaisun seminaari, jonka filosofi Esa Saarinen järjesti parinkymmenen opiskelijan ryhmälle. Kurssilla luimme sovellettuun psykologiaan ja filosofiaan liittyviä tekstejä, joissa pohdittiin, miten ajattelu toimii, miten omiin elämäntapoihin voi vaikuttaa ja miten muutenkin voisi elää onnellista ja motivoitunutta elämää. Sain keskustella syvällisistä asioista hyvällä porukalla, ja välillemme muodostui avoin, hyväksyvä ja ystävällinen ilmapiiri. Pidín kurssista paljon ja voin suositella sitä. :)

Esa Saarinen. Kuvakaappaus YouTubesta.

Keväällä tulin perehtyneeksi myös kanadalaisen kliinisen psykologin Jordan Petersonin ajatuksiin, joka tuli tunnetuksi konservatiivisista kannanotoistaan ja lukuisista Youtube-videoluennoistaan. Valtava määrä nuoria miehiä katsoo näitä videoita ja kokee saaneensa niistä apua elämänsä järjestämiseen, ja ilmeisesti minutkin voi jossain määrin lukea tuohon porukkaan. Luin Petersonin kirjan “12 Rules for life”, jossa hän jakaa elämänviisauttaan self-help -tyyliin. Peterson ammentaa ajatuksensa muun muassa nykyisestä psykologian tutkimuksesta, evoluutiopsykologiasta sekä Raamatusta (kyllä, tämä on mielenkiintoinen yhdistelmä :D).

Jordan Peterson. Kuvakaappaus YouTubesta.

Kaikki tämä uusi tieto herätti minussa kysymyksiä. Oli hämmäntävää huomata, miten monista eri lähtökohdista voi löytää elämänviisautta, joka näyttää hyvin kristilliseltä. Välillä näytti jopa siltä, että sovellettu psykologia antaa paljon konkreettisempaa elämänviisautta kuin sellaiset raamattuluennot, joissa keskitytään Raamatun kertomuksien selostamiseen ja tulkitsemiseen. Kumpaan minun kannattaisi perehtyä: sovellettuun psykologiaan vai Raamattun? Kumpi on hyödyllisempää: kasvaa ihmisenä henkisesti vai hengellisesti?

Välillä ihmetytti, ettei kristillisissä piireissä opeteta sovellettua psykologiaa, vaikka se voisi olla hyvää valmennusta konkreettiseen lähimmäisenrakkauteen. Toisaalta näyttää siltä, että sovellettu psykologia ja Jordan Peterson olisivat keksineet/löytäneet kristinuskon uudestaan. Monet elämänfilosofiset ajattelutavat, mitä olen sovelletusta psykologiasta oppinut, ovat lopulta olleet uskonasioista tuttua. Esimerkiksi se, että itseensä tulisi suhtautua armollisesti ja rehellisen totuudenmukaisesti, on sekä kristillistä että psykologisesti perusteltua (jos esimerkiksi perehtyy itsemyötätunnon käsitteeseen). Jos kristinuskon mukainen elämä näyttää olevan paras tapa elää myös psykologisesta näkökulmasta tarkasteltuna, niin ainakin minua se rohkaisee siinä, että se kertoo kristinuskon olevan entistä luotettavammin totta.

Nyt kesän myötä aloin myös ymmärtää, ettei kannata ajatella mitään suurta eroa henkisen ja hengellisen kasvun välille. Elämä on kuitenkin yksi kokonaisuus, ja jos Jumala on olemassa ja vaikuttaa minun elämääni, niin kaikki elämäni asiat ovat yhtä lailla Jumalalle tärkeitä, olivat ne sitten hengellisiä tai arkisia. Voin tunnistaa Jumalan rakkauden sekä Raamatusta että arjen hienouksista.

Sovellettu psykologia vastaa kyllä hyvin konkreettisiin elämän ongelmiin, mutta kristinuskko on antanut minun elämälleni merkityksen – on olemassa jotain suurempaa, jonka kanssa saamme olla tekemisissä. Jumala on hyvyys ja rakkaus; tie, totuus ja elämä itse. Eikä se riipu siitä, miten hyvä tai huono kristitty olen, tai miten heikosti tai vahvasti uskon Jumalaan.

Tässä vielä muutama lukusuositus (kaikkia en vielä ole lukenut kokonaisuudessaan läpi):

Jordan B. Peterson: *12 Rules for Life*
self-help-kirja, joka käsittelee elämää aika kokonaisvaltaisesti

Frank Martela: *Valonöörit*
sisäisestä motivaatiosta ja elämän merkitykselliseksi kokemisesta

Nyytin ry:n elämäntaitomateriaali:
<https://www.nyyti.fi/opiskelijoille/opi-elamantaitoa/>

Tim LaHaye: *Luonteesi ja sen mahdollisuudet*
persoonallisuuspsykologiaa

Malcolm Gladwell: *Välähdys*
alitajuisesta ajattelusta

Raamattu
kannattaa aloittaa Johanneksen evankeliumista ;)

Raamattu. Kuvakaappaus YouTubesta.

Jyri Maanpää

*Kirjoittaja on sovellettua matematiikkaa lukeva DI-opiskelija,
joka pitää keittiöpsykologiasta ja filistelee elämää.*

Olen peili
nauran iloitsevien kanssa
itken itkevien kanssa
olen kaikille ollut kaikkea
jos vaikka voittais siitä jotakin.

Mutta kuka näkee peilin?
Onko se lämmin?
Vai kylmä ja kova sisältä
ohut ja hauras

Peilin näkee vain,
kun se särjetään.
Punaiset lämpimät tahrat
minun terävissä särmissäni
huutavat samaan aikaan surua
kosta
ja sovintoa
apua rikkinäiseen elämään

Niin monet kalliit haavat
ovat arvokkaita
hoitavat toisiamme kuntoon.
Arvokkain sovinnon veri
vuotaa edelleen
meidän hyvään ja rikkinäiseen elämäämme.

Älä käänny pois,
jos joskus hajoan käsiisi
tarvitsen sinua silloin eniten.

Sillä sirpaleetkin
heijastavat aurinkoa
kaikkiin suuntiin, koko maailmaan

–Jyri

Muistan, kun fuksivuonna sain tämän lehden käteeni ennen lapiokurssin luentoa.

En edes tajunnut aluksi, että tämä oli joku Ristin killan lehti, vaikka olin itse Ristin killasta aiemmin kuullutkin. En silloin vielä aavistanut, mitä kaikkea opiskelijaelämä ja Ristin kilta toisi elämään, mutta tässä sitä ollaan monta kokemusta rikkaampana. Lukuisat kiltaporukalla vietetyt illat, yhdessä opiskelu, erilaisten tapahtumien järjestäminen ja lapinmatkat ovat jättäneet minut kiitolliseksi. Kilta on ollut minulle ainutlaatuinen yhteisö, harvassa paikassa pääsee näkemään ystäviään päivittäin. Ja näköjään päädyin myös kirjoittamaan tätä lehteä, jota aikoinaan ihmettelin.

Ristin kilta on yhteiskristillinen opiskelijayhdistys meitä yhdistää usko Jeesukseen Kristukseen vapahtajaamme.

www.ristinkilta.fi

Syksyn Avajaisilta
Otaniemen kappelilla Jämeräntaival 8
keskiviikkona 12.9. kello 1845

Tervetuloa!

Fuksisauna
Rantsulla 4.10.

